

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 38. Universitatis appellatio ad REgem contra ejusdem literas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67369)

Sæc. XVII. „doctrinam concernit, agitent, disci-
 A. C. 1626. „tiant, aut decidant, ni tanquam le-
 „ditiosi & publicæ quietis turbatores
 „puniri malint. Prohibemus etiam
 „iisdem, ne quæstiones supremam re-
 „gni nostri Regumque Franciæ aucto-
 „ritatem, potestatemque concernentes,
 „agitare, pertractare componere, disci-
 „tare, vel decidere absque nostra ex-
 „pressa licentia præsumant, nobis au-
 „tem reservamus, ut quæstiones &
 „controversam Thesium harum doctri-
 „nam per eos, ad quos attinet, ex-
 „minari curemus, ac congruo reme-
 „diorum prospiciamus, ne deinceps ulla que-
 „stio vel propositio, quæ ejusmodi disci-
 „plinam reficere, pacemque turbare pot-
 „set, publici juris fiat, interim vos
 „huic causæ supersedeatis velim, præ-
 „sentantesque literas ad Universitatis aucto-
 „ritate referre studeatis, „

§. XXXVIII.

*Universitatis appellatio ad Regem
 contra ejusdem literas.*

Argentre
 p. 244.
Eckard
Script. Ord.
Præd. t. 2.
 p. 539.

Die quarta Januarii anno sequentis
 Universitatis Rector omnibus Or-
 dinibus una congregatis exposuit, quod
 sibi & Universitati decretum Secreta-
 ris Regis Consilii fuerit denuntiatum,
 quo severe caveretur, ne Universitas
 Pari-

Parisiensis de doctrina Joannis Teste- Sæc. XVII.
fortii quicquam ageret, aut argueret: A. C. 1626.

His expositis Rector subjunxit: Absit
ut Parisiensis Academia in re tam gravi
continere se possit. Imo pergite, Et mihi,
si placet, corpore animisque adeste, rem
omnem, ut gesta est Regi Christianissimo
narrabo ordine. Postea omnes & singuli
fortem clarissimi Rectoris in rem lite-
rariam animum maxime laudaverunt,
seque ei ad Regem adeunti proxima
die non defuturos polliciti sunt.

Igitur Rector unacum omnibus Ma-
gistris ad Regis cubile accesserunt, a
Marillaco Regii Sigilli Custode, Schom-
bergio, Buliono, aliisque introducti:
Tam vero cunctis in genua provolutis,
mox tamen surgere jussis, Rector ita
Regem alloquebatur: „Hucusque Uni-
„versitas in causa propria, hodie ve-
„ro in causa tua supplex ad Majestatis
„tuæ pedes provolvitur: Acriter mole-
„statur Universitas non alia ex causa,
„nisi quia tibi fideliter deservit: jube-
„tur revocare decretum suum editum
„contra abominabilem & Sacratæ tuæ
„Personæ perniciosam doctrinam, quæ
„ligam tantopere Gallico Regno infe-
„stam parturivit, Nos vero ignomi-
„niose ideo perstringimur, eoquod te
„esse supremum nostrum Caput, quod
„a nemine exauctorari potest, propu-
„gna-

Sæc. XVII. „gnaverimus, hoc autem malum est
 A. C. 1626. „adeo grande, ac tantopere invaleuit
 „ut sola Majestas tua remedium op-
 „ponere valeat; minæ vero & violentiæ,
 „quæ nobis inferuntur, ut ad tuum pe-
 „trorcinium recurramus, nos compe-
 „lunt. Ut autem omnibus de dicti ve-
 „ritate, nostraque erga te fidelitate
 „constet, supplicamus, ut a tuo Prae-
 „lamento causam nostram dijudicari
 „permittas. „ Ad hæc respondit Rex,
 „gratum habeo vestrum erga me affectum &
 „solicitudinem, displicet autem, quod in
 „rebus fidem concernentibus vos ingeratis, quod
 „tamen ad Theologos pertinet, cetera vobis
 „referet Sigilli Custos. Hic vero ad Rec-
 „torem, ceterosque conversus respon-
 „dit, decretum fecistis, quod tamen facere
 „non potuistis, cum non sitis Theologi, sed
 „super vestrum decretum falso innititur fide-
 „lamento; dixistis enim, Testesortii Thesi
 „a Sorbona fuisse damnatam, quod falsum
 „est. His mox subjunxit Rector, in Theo-
 „logiæ Doctores, hi rei gestæ gnari sunt,
 „ait Marilacus Rectorem interrompente
 „scitis omnes, inquebat, quod Theologi
 „Facultatis Conclusiones nil nisi simplices pro-
 „positiones sint, donec in proximis comitiis
 „revideantur, scitis etiam quod die prima
 „Decembris fuerit duntaxat propositum, hæc
 „Thesi esse intolerabilem, non autem quod
 „sit a vero aliena, prout tamen Universitas
 „sensit.

consuetudo: Rex ipsam thesin quidem reprobat, ut ea tamen discutiatur, sibi reservat, nec de ea ultra agi vult: de cetero si qui vobis minas vimque intulerunt, denuntiate illos, & satisfiet vobis: ubi vero Rector sermonem suum prosequi parabat, Marillacus respondit: jussu Regis tibi impono silentium: tum quidam Doctor Marillaco dixit: non interrumpas Rectorem, quem Rex audire non dedignatur: ast reposuit Rex, tuum non est loqui, dumque Rector rursus supplicare vellet, Rex respondit: Jam sufficit. Universitas autem, subjunxit Rector, fecit, quae sui muneris ac fidei erant. Finito hoc colloquio Facultas Theologica rursus Regi libellum supplicem porrexit, in quo Doctores Universitatem, nec vocatam nec auditam, fuisse condemnatam questi, sui decreti aequitatem vindicare nitentur, supplices, ut Rex totam causam ad Parliamenti judicium remittere vellet. Verum Rex die decima tertia Januarii editis literis denuo suum decretum die decima octava Julii promulgatum innovavit, ac Facultatem per quosdam a Regis Senatu deputatos moneri curavit, ne quid contra auctoritatem Regis aut dignitatem Ordinis Theologici agere praesumeret: Parendum igitur erat Regi, cujus jussu censura, utpote a Judice incompetente lata, revocari

Hist. Eccles. Tom. LVIII. Hh de-

Sæc. XVII.
 A. C. 1626.

Sæc. XVII. debuit: tum vero novi in Testefortium
A. C. 1626. tumultus fuere excitati, sparsumque in
 vulgus, eum in gravem morbum, imo
 & dementiam incidisse: quocirca Uni-
 versitatis Rector die vigesima tertia
 Octobris in Sorbonæ comitiis exposuit,
 se a Viris fide dignissimis accepisse Pre-
 trem Joannem Testefort e familia Do-
 minicanorum, non ex accidente aut
 ex febre, sed ex depravato cerebri af-
 fectu in dementiam sæpius incidisse,
 plurimumque Universitatis interesse, di-
 ligenter cavere, ne quis mentis alie-
 natione laborans, in Universitatem ad-
 mittatur. De hac re omnes, & sig-
 nificati ita censuerunt, monendum esse
 Sapientissimum Theologorum Ordinem,
 ne prædictum Testefort, cum non sit
 sanæ mentis, suo ordini adscribat, &
 nisi velit providere suo honori, Uni-
 versitatem provisuram sibi.

Die autem quarta Novembris Gene-
 rius Forgerus Facultatis Syndicus pro-
 tulit testimonium luculentum nobilitatis
 Medici Domini Cousini asserentis, de-
 ditum Fratrem Joannem Testefort his
 diebus elapsis gravissimo corporis & ani-
 mi morbo correptum, ita convalescere
 se, ut posset vacare studiis, & etiam
 de actu Sorbonico respondere: Denique
 que honorandus Magister Salomon Le-
 vin Prior, Ægidius de Amore, Mauri-
 cius

cus Brachet, & Balthasar Langlois Sæc. XVII.
 Regentes Dominicanorum eundem A. C. 1626.
 Testefort asseruerunt, esse mentis com-
 potem, & confirmata valetudine, pe-
 tieruntque ut Facultas permitteret, eum
 respondere de suo actu Sorbonico. Quo
 quidem Facultas viso & lecto Universi-
 tatis Decreto, & Medici testimonio,
 qui certiolem factam volebat eandem
 de Sanitate animi recuperata a Fratre
 Joanne Testefort, ac fide publica data
 a Domino Priore, & tribus Regenti-
 bus Dominicanorum nihil esse timen-
 dum in eo, quia valde sibi constaret,
 & quin optime valeret ad responden-
 dum de Sorbonica, in partem mitio-
 rem inclinans indulfit, ut responderet.

Cum autem Testefortius denuo de-
 mentia laborare diceretur, Mense No-
 vembri a suis Superioribus e Conventu
 Parisiensi ad Lugdunensem remissus est,
 quem postea Facultas ab Academiæ
 Albo, suoque gremio in perpetuum
 submovit, penitusque sine omni spe
 postliminii rescidit.

§. XXXIX.

*Congregatio Presbyterorum Sæcula-
 rium Missionis instituta.*

Jamjam per integrum sæculum hære-
 sis contagio, armorumque licentia, Heliot Hist.
 des Ordr.
 Relig. t. 8.
 pag. 64.

Hh 2

ac